

13/8-07

Fra Turid og Arild Holta.

Brev til det såkalte barnevernet, politiet, fylkesmannen og Mosjøen barneskole om vårt hevnkåte såkalte barnevern. Brevet er lagt ut flere plasser på internett.

Etter snart tyve års forfølgelse, finner det såkalte barnevernet fremdeles behag i å utrede oss.

De usaklige barnevernsmeldingene kreves fjernet! - Forklaringen til det såkalte barnevernet

Leserne må ha følgende i minnet når de leser dette brevet: Statssekretær Øie (Ap) oppfordret i januar, til å *presse* oss som legger ut navn av på såkalte barnevernsarbeidere. Men ***makten har ikke lovlige metoder for å drive med utpressing*** av befolkningen. Men de har barnevernet, og de bruker det! ***Arbeiderpartiets statssekretær Kjell Erik Øie, oppfordrer til stygge lovbrudd mot lovlydige.***

(Sitat:)

Han (Statssekretær Kjell Erik Øie) synes Bærum kommune reagerte raskt, og gjorde det riktige, da barnevernsansatt Susanne Devik Hope ble uthengt på nettet. Nå oppfordrer han også andre kommuner til å legge mer press på dem som legger ut disse listene. (Sitat slutt.)

<http://www.frifagbevegelse.no/aktuell/article2551736.ece>

(Listene er for flere år siden bedømt lovlige av f.eks datatilsynet og personvernemnden. I okt 2004 ble Grunnloven § 100, om yttringsfrihet ytterligere liberalisert og tilpasset menneskerettighetene.)

Personen som står i spissen for nært 400 personers gruppesøksmål mot såkalt barnevern, er overfalt verre enn noen gang, og har måttet flykte for det såkalte barnevernet.

http://www.sfm.no/Arkiv-2007/Sommer-2007/03.08.2007.Masserettssak_mot_norsk_barnevern.htm

Det passer jo med en forstyrrende barnevernsak mot oss, mens vi forbereder rettssaken, hvor vi er tiltalt for våre advarsler mot et farlig barnevern. Vi har også nettopp begynt å henge opp plakater mot det såkalte barnevernet igjen, etter at politiet stakk av med PC-utstyr. Så da må vi vel angripes.

Det såkalte barnevernet kontakter oss igjen, og på tross av...

En dame som ikke oppgav personalia ringte fra det såkalte barnevernet i Vefsn i dag 13/8-07. Hun ville at min kone og jeg skulle komme å diskutere en sak dagen derpå.

Professor Kirsten Rasmussen har skrevet til det såkalte barnevernet, på oppdrag for dem, at de er så inhabile overfor oss, at de må bruke andre folk for å "bidra til et bedre beslutningsgrunnlag for barnevernet". Dette er det nå fire år siden. De klarer imidlertid ikke å ta selvkritikk, som kjent er.

Jeg informerte om at det ikke var mulig, å komme på så kort tidspunkt, og at jeg "sannsynligvis" ville sende et brev med nødvendig informasjon.

Dette var ikke måten det såkalte barnevernet jobbet på, ble jeg informert om, i kjent stil. Jeg ble også nektet å forklare pr telefon.

Vi som kjenner til systemet, vet at vi får en mengde usaklige og private spørsmål om man møter opp. Jeg informerte derfor om at "jeg gir blaffen i deres prosedyrer". Hun gjentok seg noen ganger, og jeg gjentok meg like mange ganger.

Da krevde hun å skrive at vi nektet å ha noe med barnevernet å gjøre. Jeg gjentok at jeg ikke tok noen avgjørelse på om vi møtte opp til en senere time. Først måtte jeg snakke med kona, og barnet

det gjaldt, men "sannsynligvis skriver jeg et brev om saken". Hun gjentok trusselen om å skrive feil flere ganger, og jeg gjentok meg like mange ganger, og noen ganger til.

Så truet hun med å lage større sak av det hele, med påstanden om at vi ikke ville ha noe med dem å gjøre.

Da sa jeg i en tone hun nok syntes var alt for høy og frekk: "Hold kjeft!" Jeg informerte i en høy og sint tone at hun forsøkte å manipulere ved hjelp av å ville skrive ned løgner - ting jeg ikke sa og ikke stod inne for. Videre fortalte jeg at det kom frem på *Redd Barna Våre* at de manipulerte og skrev løgnaktige rapporter over hele landet. "Ukultur," kalte jeg det.

Jeg gjentok enda flere ganger at jeg måtte først snakke med de andre det gjaldt, før det ble noen avgjørelse på hva vi ville gjøre, og at det "sannsynligvis" ble et brev fra meg/oss med nødvendig informasjon om saken.

Og tro det eller ei: Etter at jeg hadde beskyldt henne for løgnaktighet og manipulasjon, så virket det til omsider å gå inn! Hun sa hun skulle skrive at "sannsynligvis" kom det et brev. Vi avtalte at det "sannsynligvis" kom et brev fra oss i løpet av uken.

Så får vi se om det hun har skrevet, er korrekt, når vi får sakens dokumenter. Jeg har mine tvil.

Konklusjon:

Kvinnemennesket i det såkalte barnevernet truet med å skrive at jeg sa noe jeg ikke sa, for å manipulere meg til å følge deres usaklige prosedyrer. Hun truet også med å lage en større sak, på bakgrunn av våset hun truet med å skrive.

Dette er selvsagt ulovlig og en form for dokumentforfalskning og svindel. Men jeg tviler sterkt på at dette mennesket innrømmer at hun gjorde noe galt. Det strider mot all min erfaring med det såkalte barnevernet.

Slik er normalen i det såkalte barnevernet. Unisont hevder barnevernsofre at det står noe annet i sakspapirene enn hva som virkelig er sagt og gjort. Saksdokumentene skrives for å manipulere barnevernets offer. Går ikke det, så er det fylkesnemnden som skal manipuleres med samme skriv med udokumenterbare- og feil påstander. Det igjen er å forføre rettsvesenet, og er selvsagt også helt ulovlig, selv om fylkesnemnden kun er en liksom-rettsinstans. Men ingen stilles til ansvar, og ukulturen kan fortsette.

Blant annet derfor har jeg startet *Redd Barna Våre*.

Generelle problemene rundt det å møte opp

Dersom man aksepterer å møte til time, så får man **alltid** spørsmål om private ting som ikke angår saken. Det såkalte barnevernet har nemlig **ingen respekt** for menneskers privatliv, og tror med største selvfølge at de har rett til å vite hva som helst som ikke angår en sak. Nekter man å svare, så vil det mistenkliggjøres skriftlig. Svarer man, så vil det forstørres og forvrenges til en karikatur. Skriftlig, vel og merke. Det er slikt som er "beviser" i såkalte barnevernsaker.

Den ryddigste måten kan være å sende et brev med forklaring på saken. Grunnen til at det såkalte barnevernet ikke liker dette, er at det gir ikke store manipuleringsmuligheter, og utidig innsyn i folks privatliv. Lager de en sak, og det viser seg at det er på sviktende grunnlag, så kan de lettere "lyve sammen" sekundær argumentasjon. Barnevernsofrene møter jo stadig argumentet: "*Før var vi bekymret for..., men nå er vi bekymret for...*"

Ved å ikke ha noe med det såkalte barnevernet å gjøre, så slipper man den type farlig manipulering. All erfaring viser at det såkalte barnevernet ikke har noen problemer med å få udokumenterbare påstander gjennom i fylkesnemnda, hvor de gjerne vinner i over 90% av tilfellene, rundtom i Norge. Det er altså farlig å møte opp hos det såkalte barnevernet. Det er farlig å kommunisere med dem.

Hva var det de hevdet de ville kontakte oss for nå da?

Såkalt barnevern ønsket diskutere en sak hvor en sønn av oss hadde blitt feilaktig anmeldt. Skolen har anmeldt et innbrudd, og gjorde gutten medansvarlig først, for deretter å konstatere at han ikke hadde vert med på noe galt. Dette har jeg snakket med klasseforstander om. De kom fram til dette helt uten vår innblanding.

Skolen har imidlertid ikke sørget for at gutten ble utelukket fra saken, gjennom å kontakte politiet og rette opp misforståelsen. Eller så har ikke politiet vert villig til å forholde seg til skolens forklaring. Eventuelt har skolen informert såkalt barnevern, og disse har forvrengt kommunikasjon med politiet. Hva vet vi?

Systemet er konstruert for ansvarsapulverisering

Her har altså skolen muligheter til å hevde at politiet ikke har gjort jobben sin – de skulle snakket med gutten. Politiet kan muligens skylde på skolen at de ikke har informert riktig. Det såkalte barnevernet kan skylde på skolen og politiet. Alle har muligheter for ansvarsfraskrivelse. Dette er, som kjent, en av årsakene til at byråkrati og administrasjon korrumpes. *Ingen er ansvarlige.*

Vår sønn klarte imidlertid i dagene derpå å skjære seg på et av de usikrede knuste vinduene. Dette kan skolen skylde på gutten og ikke ta ansvar. Skolen informerte oss, og tok gutten med til lege hvor han fikk sydd hånden. Allerede på det tidspunktet forstod hovedlæreren hans at han ikke hadde vert med på noe innbrudd, og saken skulle ha vert ute av verden. **Fra vår side var de grove beskyldningene ute av verden da. Nå er de ikke lengre det, fra vår side.**

Politiet har altså liksom-etterforsket saken (etter sedvanlig slurvete prosedyre overfor barn under 15 år), med gutten inkludert, til tross for at han var ute av saken. Siden slike etterforskninger kun er liksom-etterforskning, så har kanskje ikke politiet oppdaget at gutten var uskyldig.

Politiet har ikke snakket med gutten, eller tatt initiativ til å snakke med gutten. Men de har likevel sørget for å lage unødvendig barnevernsak av det.

Det er galt å finne nøkler!

I tillegg til innbruddssaken hadde en annen gutt stjålet noen nøkler, visstnok inne hos vaktmesteren. Dette ble visstnok anmeldt. Sønnen vår som hadde funnet en nøkkel på et bord inne på skolen er blandet inn i den anmeldelsen. Det skyldes trolig at han som hadde stjålet nøkler informerte skolen om at vår sønn hadde funnet en nøkkel på et bord.

At vår sønn hadde funnet en nøkkel, har skolen selvsagt aldri funnet behov for å ta opp med oss. Hvorfor skulle de det?! At politiet driver med liksom-etterforskning av det, og at saken deretter overføres til såkalt barnevern, skyldes et stadig mer fordummet byråkrati. **Eller så er det bevisste handlinger.** Det kan skyldes presset Statssekretær Øie etterlyste. (Nevnt innledningsvis.) Det kan også skyldes inhabiliteten, professor Kirsten Rasmussen var inne på. Familiekonfliktene med myndighetene og andre har jo nå pågått i ca 50 år, med alt fra beskyldning om politivold, til sex i fyllearesten mellom en politimann og en i nær slekt med min kone.

Det såkalte barnevernet i Vefsn, lager altså sak av at gutten fant en nøkkel på et bord, og av et innbrudd han ikke er mistenkt for å ha deltatt i. Og dette forsøkes bli brukt på en måte hvor det

offentlige kan få opplysninger om private anliggender som ikke angår saken.

Når anmeldelsene ble slurvete henlagt av politiet, som vanlig er i saker med barn, så fikk vi tilsendt et sedvanlig dokument om at saken var avsluttet. Fra vår side var saken *igjen* ute av verden da.

Det stod ingenting om at saken var oversendt barnevernet, som ikke har etterforskningskompetanse, eller vilje til å forholde seg til fakta.

Nå ser vi ikke på saken som noe som er ute av verden.

Dette da saken skal "foreviges" i det såkalte barnevernets arkiver. Når gutten er voksen, så er slik informasjon skadelig. Det såkalte barnevernet har som sedvanlig prosedyre å grave frem igjen slikt, om noen sender en usaklig "bekymringsmelding". For "problemer" i barndommen har liksomforskeren, og barnefjernsguroen Kari Killén sagt er en av faktorene som gjør folk til dårlige foreldre. Og dommerne i fylkesnemnden sjekker jo ikke slike påstander grundig, men oppfatter det som "faglige" bedømminger.

Angående de barna vi har fått vite var innblandet i sakene

Det såkalte barnevernet får ingen opplysninger fra oss om de involverte barna. Dette da etaten er inkompetent i sin behandling av barn, familier og voksne. De kan heller ikke etterforskning.

De usaklige barnevernsmeldingene kreves fjernet.

Politiet har ingen rett til å oversende saker til barnevernet, med uriktige beskyldninger mot barn, basert på mangelfull etterforskning. Men de har jo tidligere sendt barnevernsmelding med påstander om at jeg mener meg være en profet og kan drepe hele min familie, så hva kan man vente av politiet i Vefsn?! Jeg anmeldte selvsagt dette. Anket og anket igjen. Ingen brydde seg.

Opprop mot spesialenheten for politisaker, kan underskrives her:

<http://www.opprop.no/opprop.php?id=spesialpoliti>

Problemet er at ingen i politiet må stå til ansvar for mangelfull etterforskning. *Tvert i mot:* Anmeldelser og dertil dårlig etterforskning av barn, fører til at politimesteren får ros fra justisdepartementet, og lønnsforhøyning, for effektivitet og høy "oppklaringsprosent". De sparer også resurser gjennom å ikke etterforske. Men de klapper seg nok på brystet, for ansvarlighet – de sendte jo "bekymringsmelding"... Vi er da ikke de første som er utsatt for dette. «Effektiviteten» er med å øker politimesterens karrieremuligheter. Og Helgeland Arbeiderblad roser politiet opp i skyene for deres "dyktighet".

Er det rart det utvikler seg ukulturer i det offentlige?

Men alt dette forstår ikke såkalte barnevernere, formyndermennesker og mennesker med stor tro på makt. Dessverre. De er salige i sin tro på innblanding og kontroll. Ofrene er derimot mindre salige.

Med hilsen

Turid og Arild Holta.